

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207917
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8812207917.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Úderníka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpené Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému Y. D., bytom B. XXX, o zaplatenie 337,38 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 9C 104/2012-30 zo dňa 06. 12. 2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 337,38 Eur, úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 337,38 Eur od 16. 12. 2006 do zaplatenia, ako aj trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 15. 12. 2006 medzi postupcom Consumer Finance Holding, a. s., Hlavná námestie č. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá dňa 09. 08. 2002 zmluva č. 4204087500, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť finančné prostriedky žalovanému, ktoré sa žalovaný zaviazal uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach. Ku dňu postúpenia pohľadávok, pohľadávka žalovaného predstavovala 337,38 Eur, ktorý záväzok žalovaný uznal v dohode o uznaní záväzku.

Súd poukázal na obsah pripojených listinných dôkazov, stanovisko účastníkov konania s tým, že žalovaná istina predstavuje 337,38 Eur z titulu rozdielu medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu. Poukázal na obsah zmluvy o prenájme č. 4204087500, ktorou prenajímateľ spoločnosť Quatro, a.s., prenajal žalovanému plynové topidlo Gamat PR5 a plynový ohrievač vody TOV80, za ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť cenu predmetu prenájmu v sume 37 662 Sk v 20 pravidelných mesačných splátkach po 1 694 Sk. Žalovaný uhradil len začiatočnú platbu v sume 3 782 Sk. Následne súd poukázal na všeobecné obchodné podmienky týkajúce sa zmluvy, ako aj možnosť ukončenia zmluvy výpoveďou.

Ďalej súd poukázal na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku zo dňa 30. 10. 2010, z ktorej vyplynulo, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uznal záväzok, čo do základu a

výšky pozostávajúci zo sumy 337,38 Eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 50,45 Eur, ktoré sa zaviazal splácať v 20 Eurových mesačných splátkach vždy k 25. dňu v mesiaci. Z bodu 1.2 vyplýva, že dlžník, t.j. žalovaný prehlásil, že mal vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Následne súd citoval ust. § 100, § 101, § 111, § 524 ods. 1, 2, § 39 Občianskeho zákonníka a uviedol, že v zmysle ust. § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom účinnosti sa musia dať do súladu s ust. § 53 a 54 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, čo súd považoval za podstatný súlad spotrebiteľskej zmluvy z dôvodu, že zmluva bola uzavretá dňa 09. 08. 2002 a ustanovenia týkajúce sa ust. § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka nadobudli účinnosť od 01. 04. 2004 v súvislosti so vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie.

Následne súd poukázal na ust. § 52, § 53 Občianskeho zákonníka, ďalej § 2, § 3, § 4 zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úverov v znení neskorších predpisov a uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o prenájme, ktoré bola následne na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, ktoré bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je daná aktívna legitímácia žalobcu. Súd na právny vzťah aplikoval ust. § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy s tým, že nepochybne zmluvu uzavretú medzi účastníkmi považoval za spotrebiteľskú, ktorej výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany práv spotrebiteľa v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania a súd s poukazom na ust. § 558 ods. 1, § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka skúmal, či dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorej záväzok žalovaný uznal dňa 30. 10. 2010 nadobudla právne účinky vyplývajúce z ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Pri závere o tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah aj na právne úkony nadväzujúce na uzavretie zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenie týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. K uznaniu dlhu žalovaným došlo v čase, keď už bol dlh premlčaný, lebo premlčacia lehota začala plynúť 21. 04. 2004 a uplynula 21. 04. 2007, pričom uznanie záväzku žalovaným bolo vykonané na predtlačí žalobcu a listina bola označená ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana spotrebiteľa priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane, neuvedomujúc si ďalšie dôsledky, ktoré z toho plynú. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa prehlásenie žalovaného o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch tak, ako bolo vykonané v dohode o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní dlhu zo dňa 30. 10. 2010, nepovažoval za platné, a preto nezakladá právny následok uznania premlčaného dlhu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Žaloba vo veci bola podaná dňa 02. 08. 2012, pričom všeobecná trojročná premlčacia lehota uplynula dňa 21. 04. 2007, a preto z dôvodne vznesenej námietky premlčania súd žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný náhradu trov konania nepriznal, lebo mu zo spisu žiadne trovy nevyplynuli.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Nesúhlasil s názorom súdu, že účinky uznania záväzku v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka nenastali, lebo podľa jeho názoru zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Bol toho názoru, že na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku sa nevzťahujú ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Z tohto dôvodu navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe vyhovieť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prípade úspechu si uplatnil náhradu trov celého konania.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len O. s. p.) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p., bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, o ktorom boli účastníci písomne upovedomení, ako aj bol oznámený na úradnej tabuli súdu (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa po skutkovej aj právnej stránke.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené. Súd prvého stupňa sa správne z dôvodu procesnej ekonomie dôvodne zaoberal najprv vznesenou námietkou premlčania uplatnenou žalovaným. Správne súd prvého stupňa posúdil, že účinky uznania záväzku vyplývajúce z ust. § 558 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len Občianskeho zákonníka), nenastali, a teda nedošlo k predĺženiu premlčacej lehoty na dobu 10 rokov.

Uznanie dlhu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka zakladá vyvrátenú právnu domnienku, že dlh v čase uznania trval. Uznaný môže byť aj dlh premlčaný, a to za predpokladu, ak dlžník, ktorý dlh uznal vedel o jeho premlčaní.

Súd prvého stupňa sa správne zaoberal vznesenou premlčania s prihliadnutím na obsah dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, vrátane správneho posúdenia vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako vzťahu spotrebiteľského. Obsah pripojených listinných dôkazov vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 O. s. p., t. j. jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, na základe princípu formálnej logiky s tým, že prihliadal na tvrdenú skutočnosť žalovaným o jeho nevedomosti o premlčaní záväzku. Nie je porušením práva na súdnu ochranu, ani na spravodlivý súdny proces iné hodnotenie vykonaných dôkazov ako podľa názoru účastníka, ktorý návrh dôkazu navrhol vykonať. Ani namietané nesprávne právne posúdenie vznesenej námietky premlčania preto nebolo opodstatnené.

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p..

Podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa ust. § 224 ods. 4 O. s. p., ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a zásadou úspechu žalovaného v odvolacom konaní, ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo ani návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.